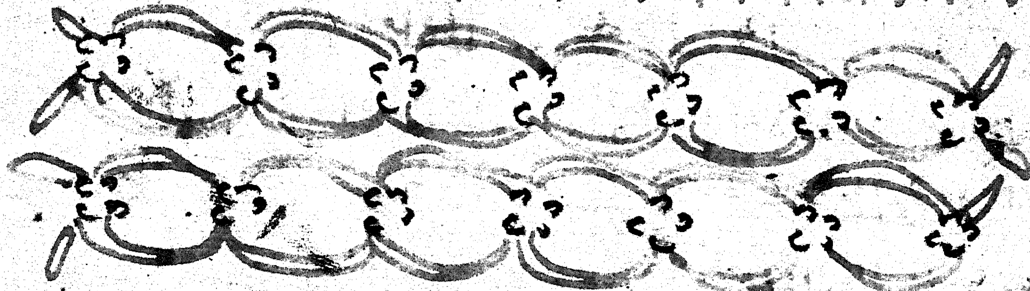

॥ श्री ॥ श्री स्वामसुखग्रारंभः ॥ ॥ श्रीरामः राम

॥ श्री ॥ श्री कृष्णप्रसंन्ना ॥ शुभंभवतुः ॥ ॥ राम

॥ श्रीराम भ जयराम जयजयराम ॥ ॥

॥ स्वात्म ॥ श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्यो सुख

नमः॥ नीर्विघ्नमस्तु॥ चिन्मयानंदरूपाय॥ जना

१ र्दनस्वरूपिणे॥ स्वप्रकाशायशुधाय॥ आचार्यायन १

मोनमः॥ १॥ ॐ न्नमो सच्चिदानंदा॥ जगदादिआ

नंदकंदा॥ निजांगेअभयवरदा॥ सद्गुरुराया॥ १॥ जया

चेनिअवलोकने॥ हरपेयेकायेकपणे॥ केलेंसर्वांगेंदेख

णें॥ अनांगदेवें॥ २॥ येकपणीअनेक॥ कीअनेकीठाकी

येक॥ नवलकैसेंकवलुक॥ दुजेनविणें॥ ३॥ जेथेंदुजेंचि

नाही॥ तथैस्तुतीस्तवनकाई॥ शब्दासिचढावनाही॥ मांस्त

वनकाईसें ४ पाहातांरुपाचा दुकाळु जेथें नामाचा वि
टाळु तेथें स्तुतीचा गोंधळु । रिघेल कोठें ५ तेथें येकपणें
विणेंयेका जैका जनार्दनु निजसखा स्तवनीस्तवावयादेखा
नीरांकु ऐसा ६ जैसें वेदें आपुलें आपण सामर्थ्यें किजे
निरोपण तेथें स्तवनी दुजेपण लागेल कालें ७ नात
रीशब्दाचीपदवी लागेशब्देंचि बोलावी कां जिवाचीये
कोपजीवी जीउ चिजाणे ८ आतां गुरू शिष्य दोन्ही आ
पुनियांयेकपणी मी रिघालों जी स्तवनी स्तवावया ९ त
री देउनियां आपुळीपुसी मजसामाविलें आपुले पोटी या

स्वात्म वरीकृपादृष्टी यालागीकरीं १० जेआपुलीस्वरूपस्थि सुख
२ ती तेकरावीअभिनवकीर्ती [illegible] जेणेंसंतसज्जनहोतीस २
सुखसदां ११ आतांसंतांचेमनोगतीं जेंचिबोलेंयेस्फु
ती तरीसांगोंस्वरूपस्थिती सुनिश्चित १२ करूनीकटि
णांशिवेगळा पाहातांजैशीस्फटिकशिळा तैसें जाणस
कळा स्वरूपअसे १३ सांडूनीआरद्रतेचारोहो नांउळ
तभरलाडोहो तैसीतेवस्तुपाहाहो सर्वत्रअसे १४ ज
उत्वसांडूनीनिश्चळ वसुधाजैसीपुष्कळ तैसेंज्ञेयस
कळ सकळींअसे १५ गगनसर्वांशींस्पर्शे परीस्पर्शें हेंमें
नं दिसे आत्मासन्निधतेसाअसे आउकेंविण १६ शु

न्यलेंसाउनीगगन सर्वत्रसदांअसणें आमातैसापुर्णप
णें सर्वदांसर्वां १७ जेंनाउक्केस्पर्शनी घसटेनाजनघसणी
अन्यान्युन्यलकरुनी संवितीवसे १८ जेवर्ततांहीजगीं
नाउक्तआउक्केसर्वांगी आंगआंगसंयोगी नुरउनि
असे १९ सद्रूपाचिनिजात्मगती जेसांगीतलीस्वरुपस्थि
ती आतांचिद्रूपाचिउपपती सहजदृष्टीतीसांगेन २०
साधुनिज्वाळकावजळ दीपप्रकाशउमाळा असेतैसी
आत्मकळा कळेतित २१ कांरविबिंबअसुजाये आ
णिप्रभातैसीचराहे तैसीआत्मप्रभापाहे उष्ठांतीत २२
नातरीआंधारसुउनिपोटी उष्णचांदिवेंदोन्हीघोटी ॥

स्वात्म तयावरीजेदशाउठी तेआत्मप्रभा २३ कांजेकासाक सुख
२ निमांगें दिसतें देवउनिवेगें माजिदेखणेंसर्वांगें सर्व ३
त्वस्क २४ अक्षरेंघालुनिमाघारी शब्दनरिघतांबा
हेरी माजीअर्थुअसेजयापरी जैसीवस्त ॥ २५ अउ
सांडुनिआरिसा सन्मुखगगनायेव्हडाजैसा तोअस
तुचिनाहीहोयतैसा आत्मांतेसापेंअसे २६ सद्रूपचि
द्रूपदोन्ही निरोपिलींउपलउनी आतांस्वानंदसांगों
सुचिन्हीं जोआइकतांकानींमननिवे २७ कांसाकरक
र निवेगळी गोडीचकीजेनिराळी स्वादुसर्वांगींसकळी
तोस्वानंदुजाणावा २८ नातरीरातिचियेअंती जेहोय
सुखप्राप्ती तेसदासर्वांगेंभोगिती सांडुनिरतीस्वानंदु २९

कांरसनेवीणपुडी सदांसर्वांगिंगोडी जोगीजेंजेंआवडी
जेंस्वानंदसुख ३० कामिनीविणकामसुख विर्यी
खकणेंवीणदेख उपजे तोखेंवीणसंतोखे तेस्वात्मसु
खजाणावें ३१ सदचिदआणीआनंदु हाअद्वयरत्तिचा
भेदु परीवस्तुनव्हेत्रिविधु तेंयेकविधुनिजानंदें ३२ म
दुतीखआणिपिंवळी तींहीनामेंयेकीचापेकळी तेवीस
च्चीदानंदबोली वस्तुयेकलीयेकत्वें ३३ जैसेंआपुलें
विमुख नव्हेआपणियांविमुख तैसेंनव्होनिसुखदु
ख सहजसुखसदोदित ३४ सदातेंचीचीद चिदतेंची
आनंद परीवस्तुनव्हेत्रिविध तेयेकविधयेकत्वें ३५ नेदु
जेंनविणजाणें नुपजतांयेकपणें सुखासुखलसंपूर्ण

स्वात्म तें अवसंवंधे ३६ जेथें ध्यान अवघे सरे ध्येयें वेगळें नु सुरस
४ रे ध्यातां सर्वांगें विरे विरालेपणेंशि ३७ दृश्य दृष्टेसि ४
मिळे तव द्रष्टेपण ताकाळ गळे दर्शन येकपणें मावळे ॥
निर्विशेषी ॥ ३८ ज्ञाता ज्ञेयीं ज्ञेयत्वें जउ । तेथें ज्ञान लाजलें
बापुडें । वस्तु अवस्तुत्वं आगाउं । वेदनेविण ३९ प्रमता आणी
प्रमाण दोन्ही जाळीं अप्रमाण प्रमेयेसि कारण । आकार
णें जालें ४० ऐसें सिध्धस्वरूप असतां तें जेणें प्रकारें येहा
ता । तें साधन हीतत्वता । सांगे न आरका ॥ ४१ । सुमनसांडुनि
वेगळा । गुणेंविण गुंफिजे परिमळा । तैसें आत्मसाधन केल
क स्वात्मसिध्धीचें ४२ लहरिया लहरी आळंगिजे । तेथें आ
लिंगनी नाउळे दुजे । तैसें आत्मसाधनीं जाणिजे स्वात्मसि

ष्ठिचें ॥ ४३ ॥ अलंकारु सोनया मिळे तेथें मिळणी दुर्जेना ऊ
के ॥ ऐसीया अखंड उत्पत्ति फळे ते आत्मसाधन ॥ ४४ ॥ जेथें अ
तळों न सके ज्ञान ॥ तेथें कैचें ध्येय ध्याता ज्ञान ॥ येलागी वस्त
चें साधन ॥ वस्तु चि होये ॥ ४५ ॥ लोहो का मेळे खंड घडे ॥ तैसी
वस्तु तें चि जोडे ॥ जैसें सूर्याचेनि उजियडें ॥ सूर्यो दिसे ॥ ४६ ॥
सुवर्ण धन ॥ का धनें सुवर्णी ॥ तैसें वस्तु चें साधन ॥ वस्तु चि हो
ये ॥ ४७ ॥ तेथें बाहुवीण खेंव ॥ घ्राणेंवीण घ्राव ॥ मनेंवीण भाव
भावना जेथें ॥ ४८ ॥ शब्देंवीण बोल ॥ चरणेंवीण चाली ॥ दृष्टिवी
ण आळी ॥ दर्शन शोभा ॥ ४९ ॥ क्रियेवीण कर्म ॥ दानेंवीण धर्म
धारणावीण उपशाम ॥ मांडला दिसे ॥ ५० ॥ जेवी येकपणें तंतु
अनेक पटु तो चि होतु ॥ तैसी एकात्मता जगांतु लक्षीजेतें

स्वात्म साधन ५१ जंव वृत्तिसी अखंड ज्ञान घडे तंव साधनीं साध्य सुख
५ कैंचें घडे जैसें भंगलें पात्र को रडे भरितां चि रितें ५२ ५
घटींचें आकाश जैसें सदा महदाकाशीं वसे घटभंगीं भंगी असे जे थिंचा तेथें ५३ जो घर जैं दैवयोगें फुटे मग घटाकाश लागे नीट वाटे तैं चि महदाकाशीं भेटे येर ळी काय चुके ५४ तैसी आकारीं निराकारीं वृत्ति अखंडत्वें धारणा धरी तैसा ध्याचा साक्षात्कारी कार्यसिध्दी ५५ तया नांव साधन आत्मसाक्षात्कारींचें अंजन लेहातव सलियां निधान होइल जैं स्वयें ५६ सुर्यें केला दिवसु जळबिंदु करी पाउसु कां पृथ्वी करी उल्हासु स्वात्मत्वाचा ५७ तैसी साध्येंची साधन जंवरी नये अनुसंधान तंव वांचुनि

मन सद्भावनाही ५८ जेथें स्वरुपाचीं नास्तिक्य तेथेंयी
चिसाधनें देख तेथेंचि आणिलें आस्तिक्य आलसाचि
५९ चिंतामणीचा हिरा नजोडितां येघरा मीनलीअळंका
रा नबाणेकवणू ६० जेथें जगचिब्रंह्मनव्हे तेथेंचिब्रं
ह्मउभेंराहे तरीकवणनपाहे सर्वार्थभावें ६१ आकाश
चादर्पण सन्मुखजोडिलें संपूर्ण तरीसस्वरूपकवण पा
हें विसरें ६२ तेथेंनपाहातांस्वरूपभासे विस्मरणाम
जितेचिदिसे कर्मक्रियेतिसरिसें लागलेसदां ६३
तेंसांडितांसांडिलेंनजाये ऊन्हे झांकितां अधिकाचिहे
ये देहाचादेहेंभ्रमुनिशेषखाये सहजान्वयेंस्वभावें ६४
कांमुक्ताफळांचापरिसु जोडिलियास्वप्नकाळु तरीसु

उरीवाचितांउल्हासु । नकरीकवणु । ६५ । कांकल्पतरु
चें स्राउ । सुवाससुंदरुआणिगोउ । मिनलियाइंद्रियांचे
कोउ । नपुरवीकवणु ६६ तैसापरमात्मापरेसु सर्वरूपें
रूपसु । जोउलियाडोळसु । कवणउोकेआंकी । ६७ । याला
गींजेंजेंप्रतिमा । तेथेंप्रगटेपरमात्मा । हेगोडीआत्मयारा
मा । निर्मनेंसीरमावी । ६८ । जैसे सूर्याचेकिरण । सूर्यापुढें
धांवतीजाण । जेप्रकाशासूर्यपण । अधिकाअधिक । ६९
कांरत्नाचीकीळा । रत्नावरीवाढेप्रबळा । तेणेंरत्नासिचके
वळ प्रबळताआणी । ७० कांचंदनाचावासु चंदनानिचोप
सु धांवतेणेअतिप्रकरु चंदनआणी । ७१ । कांअग्निचिया
ज्वाळा । अग्नीवरीवाढल्याप्रबळा । तेणेंअतिरूपअनिळ

आणिलेंजैसें ७२ तैसें विश्वप्रकाशिती यागभक्ति त्याचे
कीर्णनानाव्यक्ती तेथेंनास्तिकताजेदेखली तेमुमुछिक
७३ हें विद्दताचि किळ तेहीचराचरसकळ ऐसिकळानदि
सेतेसमूळ पडळहष्टी ७४ असोहे सुवर्णाविरोटी करू
नि घातलीवधूचियाकंटी तेणेतेगागोमटी दिसेकाय ७५
मातीचीचकरूनिभूषण अंगप्रत्यांगिलेणां वाणलियासुं
दरपण शोभेतिये ७६ तैसें स्वरूपजें निर्विकारु त्यांचेस
र्वांगभूषणचराचरु तेणेंसिअळंकारलें मनोहरु स्वरूप
विभासे ७७ चंदनाचीसंनिधसाडें नमोडतांचंदनत्वघडे
तैसावस्तूचेनिआंगप्रपंचुवाढे तद्रूपतेसी ७८ सुवर्णआ

स्वात्म ठि भूषण। तेथें काय आहे दोनिपण। प्रत्यक्ष पाहतां कांकण सुख
७ सोने चि दिसे ७९ स्वयंभ पटू पाहतां दिठी। तंतु चि होय भेटी। ७
जैसि आवलोकितां सकळ सृष्टी। स्वरूप चि भासे ८० सागरी
भरिते दाटे। तेणे सागर चि चढे की वोहटे। तेसि जगदाकारें प्रगटे
ईश्वरसत्ता ८१ तैसि ऐसिया संवीती। इंद्रियकर्मी विषवृत्ती प्रवर्त्ततां
स्थिती। बाधु न पवे ८२ चंद्र काय चांदिणे न हारपे। सागर लहरियास
वलोपे। तैसा इंद्रियकर्मि आत्मा लोपे। किं प्रगटे स्वये ८३ यालागि उ
डियाद्दृष्टि। पाहतां दृष्टा सि न द्दे भेटी। नावरूपाची श्रीष्टी देखतां ही न
ही ८४ सुवर्णाचि म्हणती नाग। ते नाग न हती सोने चांग। तैसे
दृश्याचें देखतां आंग। द्रिष्टा चि दिसे ८५ म्हणोन्या सोने चि पाहावें
दिठी। तरि पुढे ठेवि जे खोटी। परि खोटी वेगळी भेटी सुवर्ण न घडे ८६

जैसें जग हे परतें घ्यावें । मग आत्मतत्व म्या पाहावें । तरि कां कण आ
टूनि करावें । सुवर्ण आतां ॥ ८७ ॥ तरि आठ वावें हे आट्टाठी । सं
कल्पें सन्निपात उठी । यह्वीआ ठितां नाठितां दिठी । सोनें दि
से ॥ ८८ ॥ तरंग लहरी मिळे । तेथें विजातियें नाडळे । ते वि
सकळी सकळ मिळे । स्वात्मभावें ॥ ८९ ॥ छाया मंडपीची वि
चित्रसोनें । ते दीपविण दिसो कां न यना । तैसि प्रकृति कर्म
गणना । स्वात्मप्रभा म्हणिजे ॥ ९० ॥ मंडपीं जें जें दिसे । तें तद
पें दीपप्रभा अभासें । तैसा जगदाकारें प्रकाशें । निर्विकार
आत्मा ॥ ९१ ॥ तेथें देवाचें देवपण सरे । भक्ताचें भक्तपण नुरे
तरिही भजन उरे । निर्विशेसि ॥ ९२ ॥ उदकाचें मोतीं होय ते

स्वात्म येंउदकपणनिशेषजाये तरीहणतीपाणीआहे अतिदिनी सुख
८ श्रमा १३ काशीहूनिपरतलीकावडी तैंगावांयतीघेउनिगुढी
तरीयात्राचेयन संडी सेवत्यागे १४ कांअमृतसेविजेनरातें ५८
तेविती विनिरोयसे। परिआगिअमरत्वउरे। अमृताविण १५
तैसिद्धिदेउनिभेटी। सर्वसाधनतां कावांठी। तेआत्मसि
द्धिवरिउठी। सद्गुरुभजनें १६ हेंअद्वैतभजनचोखडें। अ
नुभविजाणतीपुढें। येरेपरितेविकानडें। मंदभाग्य १७
पाहेपाचंद्रकीर्णचअमृत तेणेचकोरहोतीतृप्त परिवा
यसकायतेथें। श्रधाधरिती। १८ चंद्राकारतृप्तीकरी। ये
राअंगदेउनिकायकरी। जोजैसाश्रधाधरी। तेस्यापरिसतृ
प्त १९ वान्नासफळफळखाये परिनारळआंइकरुनिजाये

तयासें अभ्रांत रिनो हे ठाउके तया ॥ २०० ॥ तैसि आत्मसाक्षात्का
री सद्गुरु आधीष्ठान सिद्धि विकाळची ॥ म्हणउनि सध्या वरिती
येची सेवा घडे ॥ २०१ ॥ ब्रह्माहूनि अधिक गुरु असि आतें ॥ ब्रह्माब्र
ह्मब जयाचे निबोले ॥ यालागि भजन वहिलें सायोज्यमा
था ॥ २ ॥ जें काळासि नाकळे ॥ जे थेंदे खो न सकती बुध्या
दि सकळे ॥ विवेकाचें मंदडोळे ॥ गुरु अंजने विण ॥ ३ ॥ जे
न प्रकाशत रुणि ॥ जें न बोलावें वेदवचनी ॥ ये वडीये गुरु वस्लवाद
नी दयाळवें ॥ ४ ॥ जया सूर्याचे निप्रकाशें ॥ न दिसति काळगणना
भासे ॥ जया सूर्याचे नि दिसे उत्पतिप्रळयो ॥ ५ ॥ जया सूर्याचेनियो
गैं जगी कर्म ही मंदावुगे ॥ हरिहरा चे ही वेग ॥ आयुष्य हरी ॥ ६ ॥

स्वात्म ॥ जेणें गमनागमनवेगेंसी ॥ चिरंजिवीयाचें आयुष्यग्रासी ॥ सुख

॥ १ ॥ मग तेही लोक काळफांशी ॥ बांधोनि घालि ७ जया सुर्या

चेनि आगें ॥ स्वाळास्वधा चाले वेगें ॥ यालागीं सुरनरस्वांगें ॥ ॥ १ ॥

पावले तृप्ति ॥ ८ ॥ जया सुर्याचेनि संगें ॥ दिसों लागती सक

ळही जगें ॥ बाळ्ग्रीचेनि संयोगें ॥ दुबळें दिसे ॥ ९ ॥ गवाक्षद्वा

रीचें परिमाण ॥ जेणें सूर्य दिसती जाण ॥ येव्हडें प्रकाशाचें म

हिमान ॥ जयाचे आंगीं ॥ १० ॥ परी त्रैलोक्यव्यापिणी वस्तु पाहीं ॥

दाखववावया काळीं ॥ कोण्ही तरी लाई ॥ दिसवीतका ॥ ११ ॥ जें

सर्वत्र सदा असे ॥ तें कोण्हे हि काळीं न दिसे ॥ ऐसें न करवे चिप्रका

शें ॥ जयाचेनी ॥ १२ ॥ ऐसी वस्तु सूर्याचेनि नप्रकासें ॥ तें सद्गुरु

कृपा लेसें ॥ आपणांस गट भासे ॥ तें हृप जग ॥ १३ ॥ ज्याचिये

रूपेचापोटीं उरपतीसुर्याच्याकोटी नदिसेतेंदावीदिठी
कृपाकुजो ३४ वेदुविहीततेंचिबोलें वेदवचनीजगउधारिलें
वर्णाश्रमांचेवाहिले मार्गवेदें ३५ वेदेंद्योतिलेंकर्म वेदेंप्रति
ष्ठिला धर्म वेदवचनेंनेंम जागालेंनेमी ३६ वेदुराद्धि
चाअर्कु वेदेंतिरवटकेला तर्कु वेदबळेंलोकु लोपाळजाला
३७ प्रपंचपदार्थजाण वेदेंचिकेलेंअभिधान वेदस्तवज्ञान
सज्ञानजालें ३८ येव्हडेंजाणिवेचिठांव धरूनिघेउ[illegible]ला
वस्तूनांव तवउलथुनटाकीसींव अविद्येची ३९ आत्मा
सच्चिदानंदु ठाहिअत्यधारत्तिचाबोध आत्मानामाचा
अनुवादु करित्तांवेदु थोटावला २० नित्यानित्याचीरवटपट
करित्तांनामाचीप्रतिष्ठा नव्हेचिमगउफराटा लाजिलावेदु २१

स्वात्म म्हणोनि वस्तुचिया पारा । नेचवती वेद वचन बोला । बोलणी सुख
नेचि नेती या निश्चा । परतलाती ॥ २२ ॥ ऐसें वेदा नेन बोलवे ती १०
रा देखें । तें सद्गुरु पादपद्म सादें । निःशब्दें चि वक्ता वदे । मौन्याविणे
२३ नेवल गुरु कृपेचि करणी । मौन्यचि बोलवी वचनी । जें आद्य
मध्य अवसानी । ते ... सी वाढु ॥ २४ ॥ वस्तु वाचु निकोटी । ना तंत
उचलेना ती । मा रितां शब्दु कवणे ठाई । उपजेल का गा ॥ २५ ॥ म्हणौ
नि अवघा परता सरी । मग का सया वरी चालेल तरी । तैसा वस्तु
विण शब्दु कुसरी । शोभ... नती कोटें २६ आणि निरोपणा
म तेथें निःशब्द निमिष्य कोटें राहे । तैसी वस्तु विशेका ये ।
शब्दा त्रिशांषा २७ या लागि वेदांचि कान जें सद्गुरु
पाउलिये ... वाचेचिया गांवी मौन्याविणे २८ मन देखैं या लि

यौं ठेजाये। नदेखिलें श्रवणेंपाठें। मनांकल्पीतां सठे। प
दार्थकवणु २९ तयामनांपासीपरमार्थत्ता। वस्तुसर्वत्र
सागत्तां। परीनकल्पवेचिसर्वथा। औंशमात्र ३० मनासि
वस्तुचिसोय। धरित्तांगजबाजिलेंठाये। कांहींनलाहोनिराहे
थोटावलें। ३१। वस्तुसांगत्तांमागेंपुढें। पाहातांकांहींचना
तुडे। मगभांबावलेंवेडें। मनचीहोय। ३२ ऐसीमनाचिअव
स्था। नानाहेतुकल्पितां। परीवस्तुच्यावारासर्वथा। नलके
चिकांही। ३३ तयासद्गुरुकृपासारें। प्रतीतिचाप्रत्ययोस्फु
रें। मनमनपणाविसरें। विसरलेपणेंसि। ३४। जयास्वरुपाची
गोडी। लागल्यांमननसोडी। अधिकाधिकदेवुडी। स्वानंद
ओहेंठी। ३५। तेघुनिमनमांगुतीउठी। परीतद्रुपत्वचीनसुटेमिठी।

स्वात्म अवलोकितां सकळ श्री स्वरूपविभासे ३६ जैसा घटबुध सुरव
३३ त्यासांगरी तो निघालियां बाहेरी रिता केसीयापरी निघो ३३
लाते ३७ ज व्हयेकदरी असे जरी घटबाहेरी निघोंउमसे व
स्कयेकार्णवें पूर्णवसे मन निघोंके विलाते ३८ ईक्षापरिसा
तेसंकरी तें सोनें चि होउनि उठी मग ईलेपण पाहतां दिठी
कायले रवंडे होईल ३९ तैसी गुरु कृपा नासि होय मग व
से तें चि होउनि राहे तेथुनि चराचर जन्ही पुढे न हि तेन
यनन्तपणासी ४० यापरी चंचव्क मन सद्गुरु कृपा समाधी
न आणी ते विवंचना ऐसी तयाची ४१ काळ सुरनरांतें स
पोकरी काळ ब्रह्मांडातें संव्हारी काळ हरी हरांतें मारी मा
रकपणे ४२ काळ अमरातें गिळी काळ अनंतकातें सकी

काळकृत्य रुद्राची तेही सकाळें करी ४३ काळ ब्रह्मा
तें खाये तेथें रुद्रादि विषाळा काळ विराट ब्रह्मांड अव
तीजि होय तें काळाचें खाजे ४४ ऐसी या परी प्रौढी काळ
अमरपें मोडी मग सुंन्याचि हि नरडी मुरडुनि खाये ४५
या परी काळ दुर्धर कोण्हीं न सके आवरुं तो काळ ही हो
य आज्ञाधारु गुरुकृपेचा ४६ गुरु कृपेचिया सद्भावा
काळ करुं लागे सेवा अनित्य नासुनि तेव्हां जगाचि सत्य वेदा
वी ४७ ऐसी सेवा करी संतोषें उत्तराईन व्हें ह्मणे हरिखें
तंव काळ काळपणा मुके अनित्य नासी ४८ नवल गुरुनें
कृपा किजे कीं केंवि काळा निवारिजे काळातित उरिजे
आपणपैं स्वयें ४९ ह्मणोनि काळाचिया माथां आलें गुरु

स्वाम १२ कृपेचिसत्ता याळागीं काळाचानियंता सद्गुरुस्वामी ५० सुख १२
काळकरीसेवा ॥ ऐसागुरुचरणीभावधरावा यालागींभ
क्तसंतवैष्णवां प्रार्थितुंअसें ५१ जाहालियाकार्यसि
ध्दी सेवेसिनव्हेआवधी स्वभाविकभजनविधी आज
वीतसें ५२ जेथेंदुर्जनायेक तथेंकायसेवेचेसुख म
णाळतरीकवतिक ऐसेंचिआहे ५३ वराबरपणाचा वी
ट्का वोसरोनजायेतयाचिकळा तरिभोगिलेपणवेळाव
कां सोहळेनविणेंभोगी ५४ रणीसुराचीख्याती होय
रणभुमीसमाप्ती तरीविजयश्रीयेचीकीर्ती रणेंवीण
भोगी ५५ पुरुषशय्यासंगप्राप्ती कामिनीवरतेगर्भसि
ध्दुत्ती नितसंगेंविणगर्भाचिकीर्ती मिरवीजगीं ५६ स

सतराविचेंअमृतपान करीतोचिजाणेजाण तेथेंअपुलीगो
डीआपण भोगिजेजैसी ५७ तैसेंभज्यभजकुभजना कांपूज्य
पूजकुपूजना नुरोनियांश्रीगुरुचरणां भजनआहे ५८ जै
सीचोराचीमाये स्फुंदरउंनलाहे परिदुःखांतुच्यामांतुहोये उ
कासाबुकसी ५९ कांरुक्मिणीगर्भाचिये बाहेरीउमसोंने
दीगांठी परीसंभवलाआहेपोटी हेंतेचिजाणे ६० विखाचें
मारकलजैसें विखाआंतबाहेरीनदिसे परितामाजितें
असें नहपेंची ६१ तैसीगुरुभक्तिभावना आतकोंनेदि
तांमना अरवंडपैंभजना भजतुचिअसे ६२ अगाजयातेल
पतीमाया जेंसनहीनयेआया पाहोंजातांविधातया व
कीनये ६३ संततम्हणोंतरीनदिसे असंतम्हणोंतरीअभा

स्वात्मं से नावरूपाचैंपिसें लाविलेंजगा॥ ६४॥ संक्रमाचें दाऊण॥ दुरव
१३ दोराअंगींसर्पपण॥ कांनसतांचिदिसेजाण॥ छायापुरुषव १२
गगनीं॥ ६५॥ जैसीजउलीचिव्योमा॥ नसतांचिभासेनिळि
मा॥ कींसूर्यबिंबीकाळिमां॥ नसपिचेअसें॥ ६६॥ ऐसीनाथि
लीचिअविद्या॥ नासावयाअबुधा॥ धीवंसानव्हेसदा॥ सि
णतातियोगी॥ ६७॥ आपुलीदेहाभिमानता॥ तेमायेचेंस्व
रूपसुरव्यता॥ हेंचिजिवाचीबंधता॥ निश्चियेंसी॥ ६८॥ माया
निरसीनमिसाचार॥ ह्मणेतोमायामोहीलनर॥ तोछायेचेंछे
दावयासीर॥ शस्त्रघेउनिधांवे॥ ६९॥ शस्त्रघेउनिछेदावेंवेग॥
ऐसीमायाहातींनलागे॥ नाहींह्मणतांलागे॥ हरिहरादिकां॥ ७०॥
दैवीगुणमईगुणकार्या॥ श्रीकृष्णह्मणेहेममाया॥ अतीदु

स्तरतरावया ब्रंम्हादिकांसी ७१ ब्रंम्हाकरीसृष्टीकर्मे स्व
कन्यादेखोनिउत्तम मगसरस्वतीसीअकर्म करुपांवे ७२
जोकांस्रष्टयोगिया त्यासिव्यामोहिलेंमाया तो [illegible] रुपें
विलया ताकाळनेला ७३ जोकांविष्णुत्रिकाव [illegible] तो
हीमायायाम्यापुनि वृंदेचेस्मशानी विश्रायत्वेंवसे ७४ ऐ
सीहरीहरमाया दुर्जयत्वेंनयेचिआया तेचिसद्गुरुकृपा
जालिया उभीचिविरे ७५ गुरुचेसाचारधरिलेंपाय माया
मुखचिदाखउंनलाहे विमुखतरीउरोंलाहे हेंतिनघडे ७६
जावचनप्रतीमाया उरीनउरतांगेलीविलया जैसीवंध्या
पुत्रमाया पाहातांनपाहातांनाहीं ७७ मायानांवरुपाचा
बंउबा आणुनिपुढेंकरीउभा तरीसद्गुरुकृपेचीप्रभा तेस

स्वात ॥ रूपचि दावी ॥ ७८ ॥ रात्रीआपुल्याप्रौढी ॥ आंधाराचें ॥ उघ सुरु
१४ जी परिसूर्यासिमोरअर्घघउ ॥ रात्रीचिनसके ॥ ७९ ॥ किं
चारजत्ताकारु प्रतक्षदिसतागोचरु परीयेकुतरीअळकरु
अघटमाननघडे ॥ ८० ॥ कांम्रृगजळाचें जळ परलेंदिसेप्र
बळ ॥ परिसाचारपणांचाति ळ ॥ तिंबुनसके ॥ ८१ ॥ तैसीदि
सतांहीमायापुढें सद्गुरु कृपेचोनि उजियडें पाहोजातांतळा
ळउडे अभावपणे ॥ ८२ ॥ अविद्यायेतिशब्दीं ॥ आपुलेंनाहींप
णप्रतिपादीं ॥ परिनास्तिकांनास्तिक सिद्धी ॥ सद्गुरुकृपा ॥ ८३ ॥
तैसीनासालिया हिमाया ॥ अधिकभजवीगुरुरायां ॥ तेप्रती
तिचिभजनठांया ॥ स्वभावेंआणी ॥ ८४ ॥ ज्याचीप्रतितीला
हिजे ॥ तेथेंउपेक्षाजेकींभजिजे ॥ हेंअनुभविचिजाणिजे ॥

येरां अघटमान। ८५ सिद्धी जाहालिया साधना सर
जचि टेवी पडे जाणा तैसें न व्हे गुरु भजन। प्रतीती सेवे ८६
कोस्तन सेवनें अवरछा सरलिया तेमाता भजावें कीस
वैथा ववडुनि दिजे ८७ देव प्रसंन होय तव पूजावा मग का
येनेउनि विकावा नदी उतरोनि फोडावा परोल कैसा ८८
[illegible]मी बांधे तव ते पुज्य मग मानावा अवरा द्विज कींरणी वि
भांउी तव तो गज मग काय कोल्हा म्हणावा ८९ जो देह्या
चें मरण चुकवी त्यासी वेदु पितर स्वें मानवी जो जन्म म
रण चुकवी त्यासि काय येकन भजावें ९० जिउन अमर चि
असे त्याचें मरण नासलें कैसें जीव जीवपणां नुमसे या

स्वात्म० नावमरणनिरासु ९३ जयासिदिग्भुमुचटे तेवाटसी सुख
१५ उनिजवाटेपडे तेउमजउनिरोकडें मागस्तिकिंजे ९२ १५
कनकबीजसेविल्यां भुलिजेआपआपणियां तोसाव
धकिजेघ्राणियां स्वस्थितीजेवीं ९३ तैसीमायामोहे
भ्रमे नाधिलिंचिमानीजन्मकर्मे तोजयाचेनिवचनध
र्मे स्वात्मत्वेंपावे ९४ यालागींदेवादुर्जयमाया तेज
गउवाळेसीविलया सद्गुरुकृपाजालिया उभीचविरे ९५
जेथेसद्गुरुकृपादृष्टिपाहे तेथमायाममताकेंचीराहे
यालागींगुरुसेवनेंहोये सर्वार्थसिद्धि ९६ जयास्व
रुपाचिगोडी इंद्रियेंनेणतिचबापुडी जेंविषकर्दमींबुडी
देउनिठाती ९७ जेंस्वरुपसुखकहीं इंद्रियींचाखिलेंना

ही । तेंगुरुरूपें स्वपाळी । स्वसुखसेविती ॥ १९८ ॥ जेथें इंद्रियां
रिघतां सांकडें । तें इंद्रियद्वारा सुख जोडे । ऐसा सद्गुरुरूप उ
जियेडें । अलभ्य लाभु ॥ १९९ ॥ तरी पृथकपृथक इंद्रियरती
प्रवर्ततां आपुलाल्या स्थिती । आत्मसुखाची प्राप्ती । क
रवंडलाभें ॥ २०० ॥ दृष्टि स्वभावें घे रूप । तव रूपचि होय स्व
प जैसें सद्गुरुरूपचा दिप । दृष्टि तेंव री ॥ २०१ ॥ दृश्य देखोनि जि
ये दृष्टी । तव दृश्य लोपे द्रष्टाचि उठी । ऐसीं निर्विशेष त्रि
टी । गिळूनि पाहे ॥ २ ॥ श्रोत्र अवधारणी शब्दु । तव शब्दा सर्वां
गी निःशब्दु । या परी परमानंदु । श्रवणार्थी सिद्धी ॥ ३ ॥ सुमना
नये तां जो वासु । परम मकरंदें सुवासु । तो घ्राणद्वारें निर्वि
शेषु । भोगामिसें भोगवी ॥ ४ ॥ रसना रातली अवडी । ते मि

स्वात्म घ्या विषयत्वा चित्वचा काढी मगअर्यांतुरिलगोउी स्वसु सुख
१४ रवेंसेवी ५ ताटमोत्का परवउी अवघेंचिनिर्विशेषवाढी
मग जिव्हेचोरुनिगोउी रसनारससेवी ६ जेंजेंअउव्हेअं १५
गी तेंआंगचिहोयवेगी ऐसेंनिस्परेंसर्वांगी सदानंदा
७ वाचाउठोनिचोपटें परिमोन्याचिमिठीनसुटे शब्दव
यक्तेंसवेंप्रकटें निःशब्दवस्तु ८ करांचीक्रियाकर
णी निफजती चित्तचिंतामणी तेणेंअकर्तेपणाकिवा
णी रववकलीउठी ९ जेजेंउपजेकरणी तेंअकर्तेपणां
चीपरणी मगअद्वैताचियेधरणी सुखवासेंवसती १०
निश्चकाचाआंगावरी चपकपाउलांच्याहारी चालती
जैशालहरी क्षिराब्धिमाजी ११ शयनाचाअवसरी

सेजपरेपरेचियेउपरी जाणपणघालुनिया बाहेरी स्व
सुखेंनिजे १३ आकाशाचाआंगावरी वायुनानाक्रिडा
करी परीकांहीगगनाबाहेरी पाउलनघाली १३ तै
सीइंद्रियेंकर्मप्रव्रती निफजताहीहातोपाती परी
निजांगाचीसंगती सांडिलीनाही॥ १४ तेणेंसीचक्रि
याउपजे तेणेंसीचकर्मीनिपजे तेणेंकामकाजें करूंचविस
रे १५ स्वासोश्वासाचेंपरिवार तेंनिव्यापारेंचिव्यापारें
निमिश्योनिमिश्याचेनिविकारें निर्विकारेंचितरती १६
जैसद्गुरुकृपाघडफुडी तैंअतीइंद्रियजेगाडी तेइंद्रियें
कर्मीउघडी उदासराहाटे १७ त्याकाळ्य्यसिंधुचिद्रूपा

स्वात्म। पां ठे। तरीअसा ध्यतेंसाध्य ठेये। यालागी धरावेंत्याचेपा सुख
ये। निजात्मभावें। १८। तोकाळाचाआकळिता। मायेतेंनिर्द
१७। किता। मनाचानियंता। तोचियेकु। १९। तोवेदाचावाचकु
। अकचिआदिअंकु। कींइंद्रियांचा द्योतकु। सत्रभावणें। २०। १७
यालागिंकार्यसिध्यिचेंमाथां। भजावेंजीगुरुनाथा। बोलि
लोंतेअवस्था। ऐसीआहे। २१। सकळसाधनगुरुभजन। सा
ध्याहिवरीगुरुसेवन। गुरुवांचुनिज्ञान। विज्ञाननघडे। २२। गु
रुनिशेषपरब्रह्म। गुरुआज्ञासकळकर्म। गुरुसेवातोस्वधर्म।
सर्वार्थसिध्धी। २३। तेंगुरुकृपेचिगोडी। वेगळेपणेंआणीली
जोडी। तरीनागवणचिरोकडी। आलीजाणां। २४। जैसागु

कामाजिलदगडु सर्वांगेंजालागोडु। तऱ्हीपरिपाकींतें
यनिवाडु वेगळपणाचें। २५। कांआंबेयाच्यापोटीं। असतीं
सारेचियारवोटीं। परित्याहिमाजिअसेगोटी। तेवेगळीच ०
२६ कांसोज्वळहिरा[illegible]माजिअवलक्षणाचाबिंदु। तो
अमोलीकचीपरीमंदु। होउनिठाके। २७। कांघृतामाजिघा
तलेंलिंग। तेंतद्रुपचिदिसेसांग। परीवेगळेपणाचेंआंग। अन
रुपदिसे। २८। निद्रानिद्रापणेंसुखें। आंगेनव्हेचिनिःशेषें।
यालागीवेगळेपणसंतोषें। सांगोंजाहे। २९। तैसाआत्मसु
खेंसुखीआहे। ऐसासुखत्वेंफुजोंजाहे। तरीवेगळपणेंवि
राहे सुखवेदनेसी। ३०। लवणजेंमीगोडपणीं। तरी
मीठीं। मीळालेंमिळणीं। तेणेंस्वादेंवेगळेपणीं। द्योतिला

स्वात्म
१८

गवो २१ चंद्रतो रवंदे रवोनि कळ मग्ही तोचे द्रपणावेगळा ॥ चंदन तो रवेपरिमळा तैसें चंदनला मुके २२ हिंगुत्मणेमी दुर्गंधू तेतो वेगळेपणें शुद्धू आनंदु म्हणेमी आनंदु तेआनंदावेगळा २३ तैसें साली काचें भरितें कासुरवसुरवपणें दावी सुखातें परी जाणअज्ञान तेथें ज्ञानरूपअसे २४ जैं का स्वभावें पाणि जळ होय का आपपणांवेगळें परी लखलखी जें रंगाळे तो काय लेचुकी २५ कापुर अग्निमिळे तऱ्ही कापुरत न मावळे तो अतीदीत उजिळें उरला दिसे २६ लवण जळी मुरे परी स्वादु जळ लेथावर तें लवणजळाकारें उरलें दिसे २७ तैसें सुख येक अहे जेथें प्रकट होताहे तेथें ज्ञानदीसत्ताहे अज्ञानरूपें २८ अज्ञान ज्ञान तोंन कळे तरी सुख कवणा होत आहे

मुक्त १८

तेथें सात्विकाचेनि फुंजोंगा हे अज्ञान ज्ञानें ३९ तरी ज्ञान
ऐसा ठसा तें अज्ञानाचें उत्तरदशा जैसी कडुसें दपरिप
कैसा गोडी येत जनी ४० मुग्धवपसेचें बाळ तेंचीवयतें
अतिचपळ होय तेवीं केवळ अज्ञान ज्ञानें ४१ लोखंड
निखळ कृष्णवर्ण त्याचें सोज्वळ होय दर्पण तैसें अज्ञान
तें ज्ञानपण परिपाकें लाहे ४२ तैसा आत्मसुखाचा सुख
त्वें भोग तें अज्ञान रिघालें ज्ञानाचें अंग तेंही वोसंडिती तें
वाग साचार मिळणी ४३ अज्ञान ताकाळ जाये परी ज्ञान
अतीस बळरा हे जळगारजळीं विरोनि जाये परि मोतीं नवि
रे ४४ उदकाचें मोतीं मोला चढलें तेवनीता अधरीं फांसा पडि
ले जैसें ज्ञ तेपणें सज्ञान जालें तें अपाउ आलें अभिमानें ४५

स्वात्म ब्रह्मांडे हिरवेंगळे तें तात्काळ मृत्तिके मिळे आणि लेंते आणि सुख
३९ काळें मृत्तिका नव्हे ४६ निर्विकल्प विशुद्ध ज्ञान ऐसा रवी
रूपें अभिमान स्फुरे तें भवमूळ जाण ज्ञानरूपें ४७ जालें १९
नि ज्ञानें मी मुक्त मानी मनें तो ज्ञानबद्ध ह्मणे उपनिषद्वाक्य
४८ लोहाची बेडी तोडी माळ्यवडी सोन्याची जडी तऱ्ही बाधा
तव रोकडी जैसी तैसी ४९ रवे रावा भुळमारी नाकायचंदना
चा तारी। तैसें ज्ञानाज्ञान दोन्हीपरी बाधकची ५० जंवप्र
तिबिंब वुलें उसाचें तें बाहेरी निघालें देवांचें ह्मणतीत
या मुखांचें मुक्तपद हें ।।५१। आधी बद्धचित्व साचना
ही मां मुक्तता मानावी कवणाचे ठाई हें न घडत मान जे
ये पाही तो ज्ञानहीनबद्ध होये ५२।। तरी जें शुध्द

रूपज्ञान तें वृत्तिरूपें धेअभीमान तैं व रिष्टाचें हिक्वन ॥ नमानी ज्ञानें ५३ तेथें आपुलीअवस्छा ज्ञानेंप्रतिपादीय र्वधा भोगभोगुनि मणेअमोका तो ज्ञानवद्ध ज्ञानी ॥ ५४ हाअभिमान ऐसाकुडा मुक्तपणें घालिखोडा कायक रीलप्राणीबापुडा नकळेअतीसूक्ष्मपणें ५५ शुद्धसत्त्वरू पींमीपणउठीं तें तत्काळभासती ब्रह्मांडकोटी ॥ तेंमीपण जिवाचापोटीं तैंमुक्तताकैंची ॥ ५६ मीपणईश्वराबाधी ॥ तोहि सबळकिजेसोंउपाधी शुद्ध्यासि जीवपदी मीपणा आणी ॥ ५७ जेथेंसूक्ष्मत्वें विरायअसे तेथें सुक्ष्मत्वें अभीमा नवसे तेणें अभिमानेंलाविलें पिसें मीमुक्तम्हणोनी ॥ ५८ जेथें स्वस्वरूपप्राप्तीनघडे तेथें मिथ्याबद्धसत्यत्वेंघडे ते

स्वात्म पेंनाथिलीच्चिउघडे मिथ्यामुक्ती ४९ जेथेंस्वरूपका सुख
२० ची तथेंमुक्तीमानसाची येरुवीं निजबंधमोक्षाची वा
र्ताहिनाही ५० अभीमानांचेनिलेशें मुक्तवासनाउल्ला २०
सें यालागींअभीमानांचेनिशेषें निर्विशेषप्राप्ती ५१ जे
वेंअभीमानसमूळतुटे तेथेंचिन्मात्रपाहांटफुटे समाधी
सुखनेटेंपाटें ह्मणतीत्यातें ५२ निराभिमानुनिरावधी ते
चिअखंडसमाधी परीकाष्टतेंत्रिशुधी समाधीनव्हे ५३
तारस्त्याचीसमाधिसाचें मानितीत्यास्वरूपाचें ज्ञानना
हीनिश्चयाचें अनुमानसिध्धी ५४ जगातेंम्र्छनाआली
तेणेंकाष्टपडोनिठेली तरीकायतेथेंजाली समाधीसा
चें ५५ बहुरूपीसोंगसंपादितां वाच्यांस्तंभलाअवचिता

तेणेंसर्वांगीताटस्तता बहुकाळजाली ६६ परिवास
नाजेथेंनतुरे तेथेंसमाधीकेंवीघेरे सावधहोतांचिग्रकरे
म्हणेउचितज्ञीराया ६७ सर्वसंकल्पअवघी तेनिर्विकल्प
समाधी सकळशास्त्रींप्रतिपादी समाधीतेची ६८ स्वरू
पदेखोनितत्वता आश्चिर्येजालीताटस्तता तरिजाणी
येंसर्वथा वृत्तीआहे ६९ स्वरूपदेखोनिविस्मयोउठी तो
होजिरउनियांपोटी तयावरीजेदशाउठी तेसमाधीसाचा
र ७० जेथेंनिशेषवृत्तीविरे तेथेंविस्मयोनस्फुरे सूक्ष्म
कल्पनाथावरे तेंविस्मयोउठी ७१ जेथेंनिर्विशेषप्राप्ती
होये तेथेंदेहचिस्फुरुनल्हाये तेव्हाताटस्तताकिंचळ
नाहे हेंअपरदृष्टी ७२ ऐसेंदेहचिमिथ्यापणें त्याची

स्वाम कवणलक्षीलक्षणें मगजकीचें नाहाणें निविजेकैसें ७३ सुर
२१ मिथ्यादेहासितारस्तता । जोलियालणावाज्ञाता तेसींम
क्षणेंनिर्धारित्तां । निरिध्दितेनिरकती ७४ होकांस्वप्नि २१
चियानरा लागलीताटस्यमुद्रा तरीकायत्तोरवरा जाग्र
तीआला ७५ स्वप्नीचियालोकाप्रती ज्ञातेपणांचीरव्याती
परीनाहीआलानिश्चीती जागेपणां ७६ जोसाचारजाग
तीआला त्यासीस्वप्नदेहोमिथ्याजाला हेंसाचाकियाबोला
अनुमानआहे ७७ जोजागाहोउनिम्हणे लाउं स्वप्नदेहा
सिलक्षणें हेंअधिकदराकींलाजिरवाणें त्याचेंत्यासी
७८ जोजागाहोउनिस्वप्नसांगे तेलटकेपणचीअवघे प
रीस्वप्नदेहासीआंगें आत्तकलानांही ७९ तैसीसाचारव

स्तकचीप्राप्ती। तोनातक्वेदेहेस्थिती। तरीदेहेवर्तेकवणेरि
ती। तेंप्रालब्धशेषें ८० वारावाजोनिवोसरे। परिकुरुंवीतेल
वाध्यावरे कांलक्षभेदुनितिरें चालिजेपुढें ८१ निर्वाणी
घावोवाजोनीजाये परिध्वनीनिशेषउरलेंराहे अर्कतो
निअस्तहोये। तऱ्हीउबाराउरे ८२ मेघवोकोनिवोसरे
जळअवर्षेचिजीरे परीभुईवोलथ्यावरे। तेणेंपिकतीस
स्ये ८३ तैसीअविद्यानासोनिजाये परीप्रालब्धभोग
रोपराहे तेणें शेषें देहवर्ततहे ज्ञानियाचा ८४ जेवि
कांपूर्वसंस्कारी मद्यपवस्त्रखांदीधरी आहेनाहीअहउ
मधरी तैसेंदेहमुक्तासी ८५ सर्पकांचोळीसांडुनिजाये

त्वाल तेवा ज्यानें हालोंचालोंलाहे मुक्तांचें देहतैसेपाहें कर्मी सुख
वर्तते ८६ जैसेंगकीलपत्रवारेनिचळें तैसें देहवतींचा
२२ चिन्नबळें परीसंकल्याचियावेगळें नालवेमन ८७ ॥ २२
अविद्याजेथेंनासोनिजाये देहेंतैंहीअविद्याकार्ये
कारणनासल्याकार्येराहे हेंघडेकेवी ८८ ...
छेदिलाजाये सांवडतांतात्काळकनजाये तेवींअवि
द्यानासोंदेहराहें ज्ञानल्यावयी ८९ तयाज्ञानल्याच्या
पोटीं सांगेसकळजेगोष्टी अथवातोंदरकुटीमाजि
पडे ९० कांआचरोसकळकर्में अथवातटस्थराहोनि
त्रमें तेज्ञाचिंताचिपरिणामें तदनुरूपें ९१ जेथेंबाध्य
बाधवतांफिटली समूळअविद्याकिरीट तुटली तेथेंनि

निर्विकल्पजाली समाधीसेरां॥ १२ ऐसीज्यासमाधीअ
वस्था तोभोगभोगुनिअभोक्ता सकळकर्मीअकर्ता तोचि
होये १३ तोईंद्रियांचेनियोगें दिसेविद्यायावरीलोरती
आंगें परीनीःसंगता संयोगें भोगोंनेणे १४ पाहातांज
ळामाजिजाळी आणिजळाचिवरी चेलिगैं परीजळेंसी
अलिप्तठेली पद्मीणीपत्रें १५ कांफुंकितांलखलखि
ला जोफुंकास्तवप्रकाशला तोफुंकनसातठेला दिपु
जोसा १६ तैसीकर्मास्तवउत्पती आणिकर्मीचिजालीप
रमप्राप्ती॥ त्याकर्ममाजिवर्तती निष्कर्महोउनी १७॥
तोवेव्हारीहोकांजनी अथवातारस्तताराहोनिराजनी
परीस्थीतीआधिकउणी बोलोंचि नये १८ रावोउपरी
पानिजेला तरीराज्यपदअधिकआला किंबाहेरीव्याहाळी

स्वाल यानिघाला कायराज्य त्यामुके ९९ यालांगिसमाधी सुरव
आणीउथान यादोंहीअवस्थेचे लक्षण अभालीसी
२२ चढेउजाण पूर्णासिनांहि ३०० चालीचोपदी त्यापु २२
र्णाचिपूर्णकांहणी वेदुसांगेनिजनिष्ठमौनी जो मोन्यबो
लणेआसीदोन्ही मुक्तीवाहेतयाचेपाणी ३०१ मुक्तीहु
निफुटकीहांउी ब्रह्मरसाची रांधिलीगोडी वेदवादाचियासी
उनिवाढी चवीचाखेत्यासमाधीगाढी २ राउलावरीबैसे
घाउें रायाचि छायाछत्रीपउ समुळसुन्यजयाचेनिउउे
तोनरचिन्मय दुर्गचिरे ३ प्रणवधनुष्यनिधरिकाढी ये
कवेळादोन्हीदारवोढी मनोम्रगघायेविणपाउी त्याचीख
चारास्त्रेविणकाढी ४ तें म्रगांजनघालुनिपाहीं त्यावरि
ज्याचेंआसनआरे जोनिजमायेतेंनमरोनिरबाये समाधी

वंदीत्याचेपाय ५ निजतेजीं जो समुळ समाये। ते ज्याचा जो निजतेज होये। नयनानयन होउ निराहे। समाधी वंदित्याचे पाय ६ अहंसोहंसांडुनि बोझें। हें सुख जेणें अनुभविजे। निजे तें मा रुनि निजिजे। सहज सुखी तो ७ सहज सुखें तो अती संतोखे। देहादिममता तें मिथ्या देखे। रसनेविणें जो हा रसु चाखें। तो निजसुखें नित्य निमग्न ८ येका जनार्दनाचि वोंवी। सहजभावार्थें जो सद्भवी। तो ब्रंह्मसुखाचा अनुभवी। सहजसु खपावे ९ समाधीसुखनेटेंपाटें। योगमुद्रा योगियां भेटे। येका जनार्दनी हाटेंवाटें। तेणें सुखेंसी तो सहज राहाटे १० तो देखेंवे चिपरब्रंह्म। तो करीतें चि सत्कर्म। त्याचि लिला तो चिपरमध र्म धार्मीकाचा ११ तो जल्पे तें चि वेदशास्त्र। तो वोसणाय तो मतांमंत्र। तो ज्ञानंदीचें आदिसुत्र। अव्ययत्वें १२ तो पुरुष

स्वात्म उत्तमोत्तमु। तो विश्रांतिचा विश्रामधामु। तो निष्कामांचा काम । सुख
कामनवुंन्ये ॥ ३३ ॥ त्याचेनि अभ्यासाचे परिचार। तो आनंदाते
२४ मातेर। त्याच्या निमिष्यानिमिष्यामाजि घर। निजसुखें केले ॥ ३४ ॥
जो निर्गुणनिशब्दाचा। तो बोलियाचीवाचा। तो चालतें तेथें समाधी २४
चा। संतोख तोखे ॥ ३५ ॥ तो बैसला दिसे येकसी। परि तो सर्व देश
निवासी। देहेहि उतां दिगांतासी। चळणत्यापाशीं असेना ॥ ३६ ॥
तो असे वसे जिये देशी। तेथें चाटी मुक्ती होती दासी। तो साचा
रभेटे जासी। परब्रह्म त्यासी भेटलें ॥ ३७ ॥ ईश्वरु जो जगाचा। तो आ
ज्ञाधारकु तयाचा। आनंदु वोळगणें आंगणेचा। आठही प्रहर ॥ ३८ ॥
रामु त्याचे निरामता आला। संतोष त्याचेनि संतोषला। अनु
भव अनुभवु जाला। त्याचेनि अंगमेळे ॥ ३९ ॥ त्याचियेनि द्रूप
सी समाधीये विश्रांतिसी। हीणली माहेर जैसी। विसावो घावे ॥ २० ॥

ज्ञानज्ञातेपणेंसंतापलें तेंत्याचियेदृष्टीनिवोंआलें वेदवोसिं
गारिधालें वाक्यचियें २१ हरीविरंच्यादिसदेंवजालें तैयाचे
निदेवत्वांमुकलें शुन्यशुन्यपणाउबगलें त्याचियेभेटी २२॥
वैकुंठाचेमुक्तवासी वसनवासिती अहिनिंशी ऐसीयाचीभे
टीआंतासी होईलकेव्हां २३ जगद्‌भ्रममहांमाया तेहरिहरा
नयेआया तेचिगुरुचरणीविलया जायनाहीपणें २४ जगज
गपणेंसंतापलें तेंत्याचेनिछायेनिवोंआलें कीछायेमायेसी
मुकलें जगत्वजगा २५ अधिष्टानपरदेसीजाहालें तेंत्या
चियावोसंगाविसावोंआलें कीरवेंवदउनिसुखावलें नसुटे
चिमीठी २६ येव्हडियाप्रतितीचा आंगी निष्टाकाष्टीगेली
भंगी मगगुरुशिष्यादोंहीभागी आपणांपेंसवयें २७ कीगा
दोन्हीडोळेम्हणणें पारिदोंबुबकीयेकदेखणें कांदोंहोंटींबो

स्वात्म २५ लणें येकशद्‌दु २८ वामसव्यदोन्हीभाग दोंनांवीयेकाचे सुख
भोग तैसेंगुरुशिष्यदोन्हीभाग येकत्वेंदिसंतें २९ जरीगु २५
रुशिष्यदोन्हीयेक तरीदीसतीनुन्यआधिक जाणीति
रतिशास्त्रेंदेख याचिबोधा ३० तरिहेअवघेंचिवावो ऐसा
अवगताहेभावो हामायामयेचिनिर्वाहो मगजकले ३१ जि
वशिवाचाभेदु केवळमाईकसमंधु तोमायेचाविनोदु सादर
ऐका ३२ मायाम्हणतीअवघीकुडी पारितेमायेचिउत्तमखो
डी स्वरुपआछादुनिगाढी। वाढवीभ्रष्ठी ३३ मायाब्रह्मपा
खे गुप्तता यालागींआवउसमस्तां मुमुक्षोमतीअवस्था
वैराग्यताभ्याळ ३४ तेंचिब्रंह्मप्रगरअसतें तरीकोण्हीच
त्यातेंनपुसतें अवघेंचिउपेक्षितें हेळणांकरुनी ३५ सूर्यो

परब्रह्म प्रत्यक्षादिसे । त्यासी उपेक्षिती लोक केसे । नमस्का
रीं प्रधान से ब्रह्मासि तेसें होतें पैं ३६ अग्निदेवाचें निजमु
ख त्यावरी पाय ठेउनि घेती सुक आळसी पुंकिती पुंक
ब्रह्मासि देख तेसें चि होतें ३७ मनकर्णीका गंगाजळ तेथें
करिती मुत्र मळ । एवं प्रत्यक्षासि केवळ उपेक्षा होये ३८
तेसें परब्रह्माचिया अप्राप्ति अवघ्या होती अधोगत्ती हेंचु
कविलें निश्चीती मायादेवी ३९ हा मायेचा उपकारु अवघ्या
ठुनि परम घोरु । आत्मी तवसाचारु मानिला जिवें ४० ।
मातापित्यासी विकल्प धरिती जे गुरुसी प्रपंच करिती ।
ते प्रकट स्वरुपीं श्रध्या धरिती । हें कदां न घडे ४१ ऐसें हें
अज्ञान जन । ब्रंम आछादुनि जाण श्रध्यायुक्त मन अति

स्वात्म शायेंकेलें ४२ होकाजेव्याचीबाहुली कधींवेगळीनाहीजा सुरव
२६ ली परीज्याचीत्यावरीबिंबली दिसेजैसें ४३ कासागरा २६
चीलहरी स्वभावेंचपकेसागरी तैसेंपूर्णाच्याआंगावरी मि
थ्याजिवलेंभासे ४४ आंबापरिपाकेंतोपावे परिमळकुलापु
ढेंघांवे तैसेंचिन्मात्राचेहलावे जिवीत्वदिसती ४५ जेस्या
क्षतांचियाकणिका घृतेंवीनव्हेतीअणिका तैसेंजीवपर
ब्रह्मीदेखा कल्पनामात्र ४६ जोअलिप्तपणेंउभा तोथिल्ल
रीदिसेप्रतिबिंबा हेंमिथ्याद्वैतशोभा देखेनातेची ४७ श्रुती
अद्वैतियेद्वैतवद्भाती जरीबिंबवितासजीवनसे तरीप्रतिबिं
बकवणाअभासे यालागिंद्वैतभावेंउलाहासें अद्वैतीयप्रभा
४८ तरियेकविद्याबहुविद्या हेंतवनाममर्यादा येकलेंकीं

विरुध्या अर्थातें जनिती ४९ हा पूर्वपक्षचि गाढा नकको नि
अर्थमुढा मानिताति सदृढा विविधार्थातें ५० तरी अविद्या
येकीं निश्चीती परिबाधकां अनंतशक्ति जैसी येक दावणी बांधि
जेती अनेकपशु ५१ तेथें परपशुप्रति बिरडे वेगळेंचि आंग
रडे येणें बाधक खघडे येकानेक अविद्या ५२ तेथें ज्याचें बि
रडें तुटलें तें ढोर दावणीतुनि सुटलें तैसें अविद्या अवरणपि
रडें तें निमुट
टलें तो मुक्त जाला ५३ येकाचेनि अविद्यानासें जगनिमुक्त
व्हावें ऐसें मानिती त्या मत्तपिसें मत्ताभिमानी ५४ येके
ढोरें दावणीउफाडिली तरी अवघींच कैसी सुटली तीं अधिका
अधिक गुंतली परस्परें मीकणी ५५ ते वियेकाच्या अनुष्ठा
नासिध्यी तो जगचि मुक्त प्रतिपादी तो जाणपा त्रीशुध्यी

स्वात्म अधिकरुंफे ५६ येकाचोनिभोजनें केवींतृप्तहोईजेस सुख
२८ कळजनें कींयेकाचेनिअमृतपानें जगअमरकेंविहोइजे २८
५७ तेसीयेकाचीपरआसी कैचीसकळांसी निवृत्ती हेबोल
क्याचीवदंती परीसिध्धांतनव्हे ५८ ज्याचीअविद्यानिरसे
त्यासीजगचिमुक्तदिसे तप्पेंअवघेमुक्तकरावेऐसें अभि
मानत्वंनुरे ५९ फिटलीअविद्येचीबाधा तोचिआत्ममुक्त
पदा हेंवाशिष्ठादिमतमर्यादा ज्ञानियाची ६० केवळदोर
चाव्याळ हाकाळव्याकींसंखपाळ म्हणतांहोयबरळ सांग
तांची ६१ गंधर्वनगरींचेहुडे मागांबहुपुढेंघाउं ऐसेम
णतीतेशाहाणेकींवेडे विचारिजेपां ६२ आकाशाचींसुमनें
सुवासकींवासविहिनें निर्वीचित्तीतेंदेखणें निर्धाराचें ६३

तैसीअविद्याचितवंवावो तथें कैंचायेकानेकभावो ता
वादविती जेनिर्वाहिो तेकायनिपुणज्ञानी ६४ ओल्हिमाजि या
बाहुलीअसे हेंम्हणे तोचीबिंबला दिसे तेवींआपुलेनि
संकल्पवसें अविद्यादिष्टी ६५ जैसीं आपुलीचिउत्तरें
होतीपडिसादीम्हत्योत्तरें जेवीं स्वसकल्पाचेनिद्वारें अ
विद्यादिष्टी ६६ आरिसाकायप्रतिबिंबअसे परिजो
पाहेतोअभासे तेवींआपुलेनिसंकल्पवसें वसविल्यास्रष्टि
६७ स्वसंकल्पेंअविद्याबाधू स्वसंकल्पेमानिती बाद्धु
स्वसंकल्पेंअनुवादु मीमुक्तम्हणउनी ६८ स्वसंकल्पा
वांचुनिकांही जगींअविद्याचिनाही तेकल्पनानिजीय
टांई तैंयाता याती कैंची ६९ म्हणउनिकल्पनेचानासी

अविद्यापिंडेंसिनाचाग्रासीं तैंअज्ञानाचीनिशीनासीं
अविद्याअभावें ७० अविद्यानिरसुनिमन उरेत्याचें
ऐसेंचिन्ह जैसाचित्रिचातुतारान दिसेपरीनबाधी ७१
कांदग्धवस्त्राचीघडी भासेपरितेअवघीचकुडी तेथेंक
र्मकर्माचीपरिवडी बोलोंचिनये ७२ बाधीतहृदयाचेंभा
न तेथेंमनपणांनाहींमन हेअनुभवाचीखूण अनुमाना
नये ७३ काष्टअवघेंजळोनिजाये परीअग्नीकाष्टाकारें
राहे तेकाष्टाचीअग्नीहोय तैसेंमन ७४ तेथेंपदोपदावा
यसु मनेंमनाचानासु अविद्यानिरासु अविद्यकल ७५
तेथेंप्राणेंपरिचारु क्रियेविणेंआचारु मनेंविणेंविचारु
विचारींविरे ७६ तेआठवितांनाठवे विसरतांनविसरे

जेम्हुलविलंानमूलवे भ्रमदामोडें ७७ जैनिजेलियातिजा
गें जागत्यानिजेसींवागे जेंसर्वकरुनिउगें सर्वदासर्वी ७८
तेथेंशब्देंवीणबोली चरणेंविणेंचाली दृष्टीनाआली देख वि
णीदशा ७९ तंवउपशमाजालाशमू नेंमांतेंमुकलानेंमु ठ
कोनिठेलानिष्कामू सकामेंसी ८० तेथेंधैर्यमुकलीधृती
बाधिंक्याआलीशांती सगुणांचीमूर्ति निर्गुणत्वाआली
८१ जालादिवसाचाउगाणं रात्रीमुकलीरात्रीपण संध्या
काळीचीगणना बुडोनिगेली ८२ फिटलावेदाचाभ्रमू ला
जोनिलोपलेंकर्मू सीगचढलाधर्म्र धार्मिकाचा ८३ तेथें
मोक्षासिमुक्तीजाली बोधाचीम्हुलीगेली साधनांचीसरली
सांकडीअवघी ८४ अहिंसामांवळली आंगी समाधीसा

स्वात्म मावलीसर्वांगीं धारिष्ट्रंगलेंरंगी चैतन्याचा ॥ ८५ ॥ निद्रेनें: सुख
२९ शेषगेली जागतीनांहीजागीनली स्वप्नाचीमोडलीसम २९
ळवाट ॥ ८६ ॥ दवडुनिअभ्रघन आकाशशोलिलेंमौन्य ति
येआरिसापाहोतांउन्मन बिंबप्रतिबिंबनदिसे ॥ ८७ ॥ तेथें
अभ्यासुलाजिला विस्मयोवेडावला अनुभवहीबुडाला
अवघेंनआंगे ॥ ८८ ॥ आनंदगिळिलाबोधें बोधहीगिळिलाआ
नंदें दोन्हीनाहींनुसंधें सुखचीनादे ॥ ८९ ॥ तेव्हांसुखहे
सें म्हणते सुखावेगळेंनुरेचितेथें याक्कागीसुखसुख प
णातें सुखलेंविरे ॥ ९० ॥ सुखसुखत्वेंजेथेंनाहीं तरीसुन्य
वादुहीअसापरि सुन्यजाणाविलेंजियेठाईं तेंतवसुन्य नव्हे अवसे
की ॥ ९१ ॥ ~~हो कां चद्रमा ची चियेअंवसे स्वयेंप्रकटेनाको~~
हो कांचद्रमाचियेअंवसे। स्वयेंप्रकटेनाकोण्हानदिसे॥परि

संन्यासी ।। स्वयेंतंप दुजायेत्यावेद्यास्ती ।। सत्यमानलेंत्यालो
कांसी ।। परितोआपणीयातेंजाणे ।। ९३ ।।
~~समनदीसे पश्चिमी चंद्रमा [illegible]~~
~~यविनोदें जा [illegible] स्वयेंसुखपदुजा [illegible] ।।~~ जाण
~~त्यावेद्यास्ती सत्यमानलें [illegible] कांसी । परितो [illegible]~~
णे ~~[illegible]~~ ९३ सवस्तोदयोग्रहणी स्वयेंप्रगटेतरुणी ।
पाहातांनदेखवेचिकोण्हीं तरीनाहींसूर्योकाये ९४ ऐ
सेंसुन्यजेणेंजाणीतिलें त्यासीशुन्यकेवीजायकेलें ।।
आंखगणितांशुन्यआलें परीगणकुसुन्यनव्हेकी ।। ९५ ।।
यालागींशुन्यमतवादी माध्यानुध्यवेचीशब्दीं शुन्यसा
हिलेंशुन्यवादी नास्तिकत्वाआली ९६ म्हणउनिआ
णिकांविषयानव्हे जे सुखेंसुखपणंसुखावे ऐसेंको
व्हीयेकसुखआहे । सदोदीत ९७ ऐसीयानिजसु

खाचापोटीं। दुर्जेन विणग्रंथगोठी। वाचेवीण जगजेठी।
जनार्दनु वदवी। ९८ अवघा जनार्दनुचि देखा। तेथें आउ
नामें निर्मिलाये का। तेणें नांवें ग्रंथ लेखा। अलक्षेंसी। ९९
जेथें जनार्दन कृपा प्राप्ती। तेथें उपनिषदांचा मथितार्थी।
देशाभाषे माजि समस्त। लोटांगणीं येती ग्रंथार्थी। ४००
ते गुरुकृपा वैभवें। आत्मसुखयेणें नांवें। ग्रंथ निर्मिला
देवें। ईहीं अक्षरीं अक्षर। १। जैसी खांबसुत्रींची बाउली। सु
त्रीया आधीन उगली। तो जें जें बोलवी बोली। तें वाचा वदे। २
पहिलें अनुमात्र बिज। परिजा करांभिलें हेंन कळेमज। पावी
येकायेकी ग्रंथ वोज। वोउवली दावी। ३। निरोपण कायचाल
वावें। प्रमय कैसें अकळावें। हें कांहींच सर्वथा जिवें। म्या विचारिलें

नाहीं ४ माझ्यामनीरिघोला जनार्द्दनु माझीजिव्हा जा
लातोआपण माझाहातधरुनीजाय ग्रंथलेखन तोकरवी
५। हीश्रोतयांचाअक्षेप नकव्हेग्रंथपिठिकेचेंरुप परि
येकरारेंनिजस्वरूप ग्रंथार्थआलें ६ निरसवींविकल्पबा
धा राखावीवेदमर्यादा हेंकाहीचिमीकदा उपलउ येणें
७ परिनेणोंकायक्री अनंता आवडलीहे ग्रंथकथा जोनि
जभावेंभावार्था वदोनिठेला ८ आतांमजमुखेंवदलादे
वो ऐसाद्यावाअहंभावो तवविश्वतोमुखेंपाहाहो देवोचि
वदे ९ त्याअद्वैतपरमपवित्रा विकल्पनिरसुनिविचि
त्रा वोंवियानव्हेतियाअर्धमात्रा प्रणवपिठीचिया १०।३

स्वात्म आत्मसुखयेणेंचिनावें हाकेवळग्रंथनव्हे येणेंरहस्यअ सुख
३१ नुभवावें निजात्मसुख ३१ जेआत्मसुखेंसदासुरत त्या ३१
सीपढियेहाग्रंथ जेआत्मसुखाआर्तिवंत तेंहीग्रंथार्थ
हाध्यावा ३२ होकांपतीसुखालागींगोरटी दासीसासु
रयाचीमानिमोटी तैसेंभ्रमयसुनीदीठी पाहावाहाग्रंथु
३३ जैसेंद्राक्षीचियाघडी गोडीहुनिअधीकगोडी तैसी
वोंवीयहुनिवोंवीचढी वोंवीअहे ३४ जैसेंचंद्रकिरणीं
अंमृतभरलें तेंचकोरासीचभागाआलें तैसेंआत्मसुख
उबाईलें निर्मछिरासी ३५ हाहोआत्मसुखतेंकैसें हें
वारंवारमनपुसें तरीकरलब्धामळविन्यासी सांगेनऐका ३६

जैसें मर्दन्यालावीकळा कळेमाजिसुखकळोळा तैसें सदा सुखकेवळा कवेविणमाधुसी १७ आहे तेंआत्मसुखसक आहे परगाउकनव्हे किंजेकाय पाळागीधरावे सद्गुरुपा य तें भावार्थेप्राप्ती १८ सद्गुरु तोचि परब्रह्ममूर्ति भावार्थे करितां अन्यन्यभक्ती शिष्यासीआत्मसुखाचीप्राप्ती होय निश्चितीत्ताकाळ १९ आतां ब्रह्मज्ञानाचीकिली सांगेनयेक चीबोली ज्याचीकल्पनानिमाली तोप्राप्तपुरुष २० याचिला गीआचारु याचिलागींविचारु याचिलागीं शास्त्रसंसारु सो गीजेसदा २१ याचिलागींज्ञान याचिलागीध्यान योगअभ्या सीजेसदा २१ याचिलागींज्ञान याचिलागीध्यान योगअभ्या गसाधन याचिलागी किजे २२ यालागीं तपसायास याची लागीजप संन्यास येकाकीवनवास यालागीं किजे २२ या

स्वात्म त्यागीदिगांबर यालागीवलकलांबर यालागीचर्मांबर सुख
३२ म्रगव्याघ्रांबरादिक २४ यालागीफळाहारी यालागीनि ३२
राहारी याचिलागीजटाधारी काषावस्त्र २५ याचिलागी
वीतराग याचिलागीयोगयाग याचिलागीसांग संवादुकि
जे २६ याचिलागिवेदु याचीलागी बोधू याचिलागीभेदु
सांडिजेसदा २७ याचिलागीसंताचे मोच्यांधारिजेमोचे
महिमासांडुनिरायाचें रंकत्वलाहिजेयालागी २८ याचि
लागीसद्गुरु याचिलागी तत्वविचारु याचिलागीधैर्यनि
धारु धरणविलाजेणें २९ तोहाभवगजपंचाननु जोअ
नामनामेंजर्नार्दनु तेणेयेकपणेंयेक होउनि कविल्कर
वी ३० येथेंभावतोंनिजस्वार्थ भावार्थकल्य कल्यार्थ भावा

र्थ तैं परमार्थ। पाषाणी पाविजे ॥ ३१ भावार्थें तैं क्रांती फिटे ॥ भा
वार्थ तैं विकल्प तुटे भावार्थ तैं देव भेटे। भाविलां ठाई ॥ ३२ भावा
र्थ तैं सत्यवादु भावार्थ तरी सत्य साधु भावार्थ तैं सत्य बोधु ॥ व
र्थ तैं सत्यवादु। भावार्थ तैं तीर्थफळ। भावार्थ तैं तत्वफळ वैकुंठी
चनमात्र ॥ ३३ भावार्थ तैं तीर्थफळ। भावार्थ तैं तत्वफळे वैकुंठी
चे ही भाव बळें। पाहुणे येती ॥ ३४ भावार्थ तैं भगवद्भजना। भावें
तुटवी कल्पकल्पना। भावें तैं भावना। तत्काळ फळे ॥ ३५ भावें
लैंश्रे भाग्ये। भावें वरिष्ठ वैराग्य। भावें तैं आरोग्य। भव रोगि
यासी ॥ ३६ भक्त भावार्थी निजांचा। तैं देवादेव कुसवेषा। बो
लै बोलिजे वाचा। ते तात्काळ करी ॥ ३७ द्रौपदीचिया भावासा
ठी। नाना अंबरांचिया कोटी। करुनियां जगजेठी। राखिली लज
॥ ३८ प्रल्हाद पुत्र शत्रुचा। परिभाव फळला तयाचा। हृदनिरसु

निसर्वांगाचा ॥ वोळगणा देवो ॥ ३९ ॥ यालागिं भावो तैं विजय
वृत्ती ॥ भावो तैं परमप्राप्ती ॥ भावो तैं ख्याती ॥ परमार्थाची ॥ ४० ॥
भावार्थ सत्य गुरु ॥ भावार्थ तैं निजनिर्धारु ॥ भावनाहीन ईश्वरी
भारु ॥ जन्म होये ॥ ४१ ॥ गुरुशिष्याचिया बोला ॥ भावार्थुचि मोल
आलें ॥ तो भावो जें पालटला ॥ तैं बुडाला जाणां ॥ ४२ ॥ यालागीं चाउ
जरी परमार्था ॥ तरी मळों नेदावा परमार्था ॥ भावेंवीण सर्वथा ॥ प
रमार्थु न घडे ॥ ४३ ॥ जरी मळका होय भावार्थु ॥ तरी मळकाचि नि
ळे परमार्थु ॥ मग दैवानुसारें स्वार्थु ॥ समूळ लाभे ॥ ४४ ॥ दृढ भावें भा
वना ॥ जैं उद्गार उपजे मना ॥ तैं जनी जनार्दना ॥ देखिजे साच ॥ ४५ ॥
तो गुरु म्हणावें जनार्दन ॥ माझीं नयनीचें अंजन ॥ तें स्वसुखाचें
निधान ॥ दाविलें डोळां ॥ ४६ ॥ त्यासि नाही गुरुत्वाची गोडी ॥ परी

गुरुत्वल्याचेपायनसौउी त्यांचेंचरणरजदैन्यफेउी दावीनि
जस्वरुप ४७ याक्वागीभावार्थेंसीपाये धरिल्यांअविद्यानि:
शेषजाये हे स्कृतीना अर्थवादुनोहे प्रतीतमासी ४८ म्यां
नाही केल्लें उग्रतप नाही जपीनेला मंत्रजप योगयागखटा
टोप नाहीं तीर्थादिभ्रमण ४९ आभ्यासकष्ठसाधनासा
धन सद्गुरुचेश्रीचरण तेणेंदाविलीहेखुण जगद्गुरुते
नादें ५० आत्मागुरुतोगुरु शिष्यतोसद्गुरु निरापराध
तोपरमगुरु यागुरुचेनिपायें ५१ ऐसियाचेसोडुनिपा
ये कोणकोणां तीर्थाजाये जाउनियांकायलाहे हेंनकळे
मज ५२ येकायेकपणाचिनाथीलिरी त्यायेकपणांचीसो
डुनिगांठी मुळमुळपणांचीविरगुंठी निरखेजनाईनचरणीं ५३

ख्यालसु ३४ आतां सज्जनीउपसाहावें हेंहीनलगेमायावें तेंतिस ख ३४
दुरुचिस्वभावें जालेंआंम्हा ॥५४॥ एसी याजीमीयुक्तनाथा
येकायेकखेचरणीमाथा वरदजीयाग्रंथा घावेंमज ॥५५
तरीअज्ञानांचेंअज्ञानफीटे ज्ञानियाचे ज्ञानाभिमानतुटे
जनीजनार्दनुभेटे सर्वत्रसदां ॥५६॥ येणेंवरदेंपासोन भ
क्तीचेनिभावबचन आपणियाआपणजनार्दन दीधलें
देखा ॥५७॥ आतांयेकपणाचेनीनावें जालाजनार्दनुनि
जाघवें आणिजनार्दनाचेनिजीवें जीतुम्हसे येका ॥५८॥
येकायेकपणाविषयें आतां केलायापरी कवित्वकर्ता वि
नवणीश्रोतयांसंतां अवधानदिजे ॥५९॥ तुमचियालळे
याचेलळवाडें निशब्दवादें बोलराउें निजजीवातेंतुमचु

ठें पढीनलोंस्वामी ॥ ६० ॥ बाळकबोलेबोबडें ॥ तेणेंमातेसी
प्रितीवाडे ॥ तेवीरईतीबोलेंवाउंकोडे ॥ रिसाळसुंसी ॥ ६१ ॥ सं
तीअवधान द्यावें ॥ सज्जनीसन्मुखव्हावें ॥ ग्रंथकेलायेणेंभा
वें भावार्थेसी ॥ ६२ ॥ हाग्रंथयेणेंचिभावें ॥ जेसंतीसदांसंतो
षावें संतोषोनिम्हणांवें ॥ आपुलेंमज ॥ ६३ ॥ समर्थजयाकडे
पाहे ॥ तयाचेंदारिद्रविछिंन्नहोये ॥ तेवीसंतकृपादृष्टीला
हे ॥ तैसनाथमी ॥ ६४ ॥ जेसिध्धांचेंसिध्धस्थान ॥ तेंचिसाध
कांचेंसाधन ॥ येग्रंथीचेंरसाळलक्षण ॥ ऐसेंचिआहे ॥ ६५ ॥
यालागींसिध्धांआणिसाधकां ॥ येग्रंथीलाभेआवांका ॥
हादोहीचियानिजसुखा ॥ संतोषलोषु ॥ ६६ ॥ म्हणउनिमु

ज्ञा आणि मुमुक्षा । हा अर्थलाभे निजपक्षा । साध्यसाधनल
क्षा । स्वाधिकारें दावी ॥ ६७ ॥ जैसी आपुलाली भावना । भज
नें पावती त्या त्यास्थाना । जैसा हा ग्रंथु जाणां । स्वाधिकारें नि
ववी ॥ ६८ ॥ लोकां आपुलेनि संकल्पवसें । देवो देखिला वस्तुचि
भासे । तेवी ग्रंथु हा अधिकारवसें । फळोन दावी ॥ ६९ ॥ ये ग्रंथी
चें निरोपणें । वरिवरी पाहातां दिसे कठीण । परी अभ्यांतरी लगो
डी जांण । अमृता ऐसी ॥ ७० ॥ परि उपमा हे ही थोडी । अमृतपा
नें अमर कोडी । अंती मरणामाजी बुडी । देउनि मरती ॥ ७१ ॥
तैसें नव्हे हे अमृत । जीवें विणें जिवावित । सिवें वीण सामर्थ्या
समर्थुनि दावी ॥ ७२ ॥ हें प्राशनें वीण अमृतपानें । कीं विदेहें
साचें भोजन । कीं संतत मराचें निजसुमन । सदा अमोदबहुळे ॥ ७३ ॥

हा निर्गुणाचा श्रींगारु देहांतिताचा अळंकारु कीं अवेवेवी पासनागरु स्वरूपलें हो ७४ हे डोळियावीण देखतें श्रोत्रें वीण ऐकतें रसनेवीण चाखतें रसनेसींहि ७५ हें चरणेंवी ण चालतें वदनेविणें बोलतें कीयेविण कतें अत्तेंपणें हें ७६ हें अंम्रताते जिववितें कीं कल्पतरुयाचें मागतें चिंतामणीचें हें पुरवितें मनोरथ्य हें ७७ हे परिसाचीकाळिमां फेडी दरीरी देन्यता दवडी लक्षुमीचीं अवकळा काढी करी कल्पायुक्त ७८ हें श्रुतीतें पढवितें सकळ शास्त्रां बुधी देतें कीं ना हें देवाचें देवतार्चन हें जि नामन्तेंबुझावितें स्वरूपातें हें ७९ हें देवाचें देवतार्चन हें जि वाचें जन्मस्थान सकळ साध्याचें साधन हें चियेक ८० हें अव्ययाचें आयुष्य हें अद्वयाचें रहस्य हें सामरस्याचें साम

स्वात्म रस्य सहजान्वयें ॥८१॥ हें अजन्माचें जन्मपत्र हें क्षेत्रविदि ॥सुख॥
नाचें सुक्षेत्र हें अनादीचें आदिसूत्र अभंगलें ॥८२॥ दया
३६ येणें दयाळ्ळसें ॥ कृपा येणें कृपाळ्ळ ॥ सत्यासी सत्यत्व ॥ येणें ये ॥३६॥
के ॥८३॥ येणें प्रकारें प्रकाश भासे ॥ येणें देखणें नि देखणा दि
से ॥ येणें सुखें सुख उल्हासे ॥ उत्संबळत ॥८४॥ येणें नाठवे
देहु राहे ॥ येणें स्फुरती संदेहे ॥ देही देहें विदेहें ॥ येणें येके ॥८५॥
हें निजांगाची गोठी ॥ गुरुकृपा उपलब्धी फुटी ॥ तेथें नितनवी
आवडी ॥ होय तें फळे ॥८६॥ हो कां वछामनी ॥ आवडी जेसी
स्तनपानी ॥ कां दुकाळलें भोजनी ॥ सादर जेसा ॥८७॥ नात
री निर्वाळिचा पाउस ॥ सलुनिघे चातक जेसा ॥ गुरुवचनाला

गीतैसा स्वानंदें सादरु ८८ उल्हासें नाचे मयोरजैसा नव
घन गर्जनासारिसा परमार्थालागीं तैसा उच्छावतेवो ८९ कां
घन लोभें धनिकु कां कामिनीलोभें कामिकु तैसा नितनवा
धन लोभें धनिकु कां कामिनीलोभें कामिकु तैसा नितनवा
हरिखु सद्गुरुसजनी ९० ऐसें गुरुचरणीज्याचें प्रेम तेणेंही
केलें सकळ नेम परमार्थाचें कर्म फळें त्यासी ९१ याप
रीजो साधकु गुरुवचनाचा तंतकु त्यासि ठाग्रंथविवेकु स
फळीत फळे ९२ नवलयाफळाचें निज वरीत्वचाआंत
बिज जन्मात्रैकनिर्मळें मगमगीलसुपरिमळें स्वानंदबो
धें ९३ दुरुनियेतां चित्तोवासु धांवती विवेकीराजहंसु उ
मुक्तसागरांत बुडवसु रुंझीकारित्ती समुदाये ९४ तेथें

ख्याल शुकादीक न्हसजाले सुभाषीतबोळलती बोले तेहीं सुख
वनेंसंतोषले श्रीमंतसाधू १५ तेब्रुकमुखिंचीगष्टित
३८ फळें प्रासाप्रातभावबळे तेगोडियाचिंरसाळें अक्षरें
लिहिली १६ अक्षरीअक्षर अक्षरांतपरात्पर अक्षरी ३८
अक्षरनिर्धार निर्धारितांहाग्रंथु १७ ख्यालसुखग्रंथा
अक्षर तेक्षराक्षरातीपर पुरुषोत्तमाचें साचार निज
धामरे १८ मुक्तउद्धाक्षारखोबप्रबळ वनउदानद्रुम
सकळ अवघीबाउीयेकश्रीफळ सुखस्वाधी ९ ९९
हेजिवाअंतिलगोडी अनिर्वाच्यचोखडी तेआविलीक

वित्ववादी वाचेचा अर्का ५०० तेथे जनार्दन कृपाध
न वरुषताहे स्वानंदजीवन तेणें येका कीकवितावन स
फळीतसदां १ पुर्वीभानुदासकविकुळवल्ली निजात्म
मंडपावरी वेलिगेली येकाजनार्दनी पुष्पीफळी संतसु
खीयतोजी २ हें स्वात्मसुखकथा वीवेकवैराग्ययुक्त
श्रोता श्रध्देनें श्रवणकरित्तां यासमाधीअवस्थालो
टांगणी ३ येकाये कलुजनार्दन म्हणौनि नुखीसीचियेकप
णा यासांगीग्रंथगणना संपूर्णजाली ४ येकाजनार्दनप
रिपूर्ण जनीजनार्दनअभिन्न हेंज्यासीअकळेखुण स्वा
त्मसुखतोलाहे ५ इतिश्रीस्वात्मसुखे हा ग्रंथ थापियुरे

स्वात्म ॥ ज्योते कक्केयेक सुखें सदासंतुष्ट होतु ॥ ४०६० ॥ ५ ॥ सुख

॥ ३८ ॥ इतिश्रीस्वात्मसुखग्रंथसंपूर्णमस्तु ॥ श्रीकृष्णा

र्पणमस्तु ॥ पुस्तक इंदं पुस्तक अटार उपना ॥ ३८ ॥

लक्ष्मणे मेनभास्करैनालिखितं ॥ शके १७०५ विजयनाम

संवत्सरे भाद्रपद ... नादिनी संपूर्ण ॥

